

Revista VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE
A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută Persoană Morală
prin Legea din 1 Maiu 1932.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUȚĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. GENERAL CHR. TELL No. 9 bis

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți președinți de Onoare :

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

N. RACOTA, GH. NEDICI și A. MOCSONYI

Președinte :

Dr. I. COSTINESCU

Vice-Președinți:

GH. SCHINA și ALEX. VASILCO

Secretar General:

Colonel DUMITRESCU ALEXANDRU

Membrii - Consilieri :

BĂLĂNESCU T., G-ral BALIF E., Dr. BEJAN I., BITTERMANN JUL., Dr. BOTEZAT EUG., Colonel BOZAC AUREL, BRĂTIANU DINU, Dr. CĂLINESCU I. R., Căpitan CĂLUGĂRU EUGEN, CRĂCIUNESCU CORNEL, CRAIOVEANU EUGEN, DRĂCEA M., Dr. JUVARA ERNEST, LINȚIA DIONISIE, General MANU G. G., Dr. MEȚIANU N., OLTEANU GAVRIL, PAVLU D., Dr. PHILIPOVICZ., PLAGINO G., POP I., POPESCU I., Maior C. ROSETI BĂLĂNESCU, General SAMSONOVICI, SĂULESCU N., Maior SCHNEIDER SNYDER R., ȘTEFAN V. V., SUȚU ALEX. Cluj, G. TELEAGĂ, TIPEI S., Dr. G. UDRISCHI, WITTING E.

Censori:

CATAFANI V., ȘTEFĂNESCU G., GOLESCU G. A., PĂNOIU ILIE, NEDELCU G.

Comitetul de lectură :

Dr. G. NEDICI, Dr. R. I. CĂLINESCU, E. CRAIOVEANU, Dr. G. SCHINA, Cpt. CĂLUGĂRU E.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la

„REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 Lei de fiecare membru. Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii UNIUNEI

Scopurile U.G.V.R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare urmează a se grupa în jurul ei.

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîn-
tovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune: În toate zilele de lucru de 9—13 și 17—19

Sediul: STR. GENERAL CHR. TELL No. 9 bis — BUCUREȘTI III.
TELEFON 313-47

Momentul suprem

*la vânătoare este acela când,
după lungă și obositoare
căutare, ne aflăm, subit, în
fața vânatului.*

*Va fi, poate, singura ocazie
a zilei !*

*Ce satisfacție, dacă vâna-
tul cade, lovit în plin !*

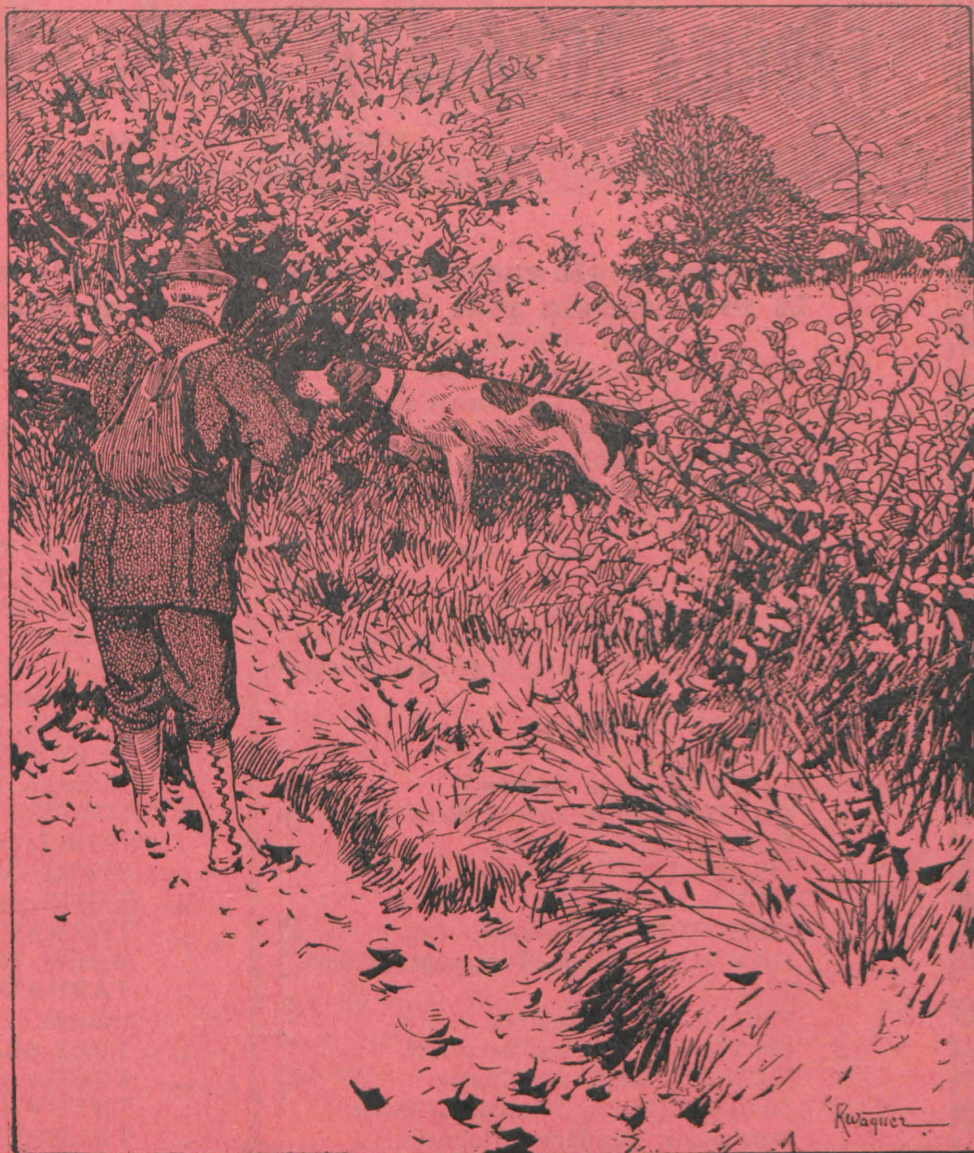
*Dar ce decepție, dacă ne
scapă !*

*Ne vom acuza de neînde-
mânare, vom găsi vină
arimei !*

*Plăcerea zilei de vânătoa-
re se transformă în necaz !*

*Ne putem scuti de aseme-
nea neplăceri, întrebuintând*

CARTUȘE BUNE!

INCREDEREA IN CARTUȘ INBUNĂȚĂȚESTE TIRUL !

Arma cea mai proastă va da rezultate mulțumitoare, dacă se vor întrebuinta cartușe bune !

CARTUȘELE :

„3 STELE“

(fără fum)

„2 STELE“

(fără fum)

„1 STEA“

(pulbere neagră)

„VULPE“

(pulbere neagră)

SUNT

EXCELENTE ȘI INIMITABILE !

Principalele lor calități sunt : aprindere fulgerătoare și ardere completă a pulberii, mulțumită capsei brevete, exclusivitatea noastră ! Penetrație mare, grupaj strâns, efect întotdeauna egal !

Se găsesc în toată țara, la magazinele mai importante. Unde nu, scrieți-ne imediat !

FABRICA ROMÂNĂ DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE, S. A.

BUCUREȘTI — ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE No. 45.

FABRICA ROMÂNĂ DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE

SOCIETATE ANONIMĂ

BUCUREȘTI — ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE No. 45

Neîntrecutele cartușe, produse de uzinele noastre, se găsesc la magazinele mai importante din următoarele localități:

JUD. ALBA: la Alba Iulia, Aiud.
„ ARAD: la Arad, Chisineu Criș.
„ ARGEȘ: la Pitești.
„ BRAȘOV: la Brașov.
„ BIHOR: la Oradea, Salonta, Marghita.
„ BOTOȘANI: la Botoșani, Bucecea.
„ BRĂILA: la Brăila, Făurei.
„ BACĂU: la Bacău.
„ BUZĂU: la Buzău.
„ CONSTANȚA: la Constanța, Hârșova, Cernavodă, Mangalia, Medjidia, Negru-Vodă.
„ CARAS: la Oravița.
„ CLUJ: la Cluj.
„ CERNĂUȚI: la Cernăuți.
„ CALIACRA: la Balcic, Bazargic.
„ COVURLUI: la Galați.
„ DUROSTOR: la Silistra.
„ DOLJ: la Filiași.
„ DOROHOI: la Dorohoi.
„ DAMBOVIȚA: la Târgoviște, Găești, Titu.
„ FĂGĂRAȘ: la Făgăraș.
„ HOTIN: la Briceni, Securenii.
„ HUNEDOARA: la Orăștie.
„ IALOMIȚA: la Fetești, Călărași, Bordeni, Tândărei, Slobozia.
„ ISMAIL: la Bolgrad.
„ IAȘI: la Iași.
„ ILFOV: la București, Oltenița, Bolintin din Vale, Mănăstirea Coconi.
„ LĂPUȘNA: la Chișinău.

JUD. MUREȘ: la Tg.-Mureș, Reghin, Teaca.
„ MEHEDINȚI: la T.-Severin.
„ NĂSAUD: la Bistrița.
„ ORHEI: la Orhei.
„ PUTNA: la Focșani.
„ PRAHOVA: la Ploiești.
„ R.-SĂRAT: la R.-Sărat.
„ ROMANAȚI: la Caracal, Corabia.
„ ROMAN: la Roman.
„ SATU MARE: la Seini, Satu Mare, Baia Mare.
„ SOMEȘ: la Gherla, Dej.
„ SEVERIN: la Caransebeș, Lugoj, Mehadia, Nădrag.
„ SOROCA: la Dondușani.
„ SALAJ: la Carei-Mari.
„ SIBIU: la Sibiu, Săliște, Mercura.
„ TIMIȘ: la Timișoara, Lipova, Vucova.
„ TÂRNAVA-MARE: la Sighișoara, Agnita, Rupea.
„ TÂRNAVA-MICĂ: la Blaj, Dumbrăveni.
„ TREI SCAUNE: la Sf. Gheorghe.
„ TURDA: la Turda.
„ TUTOVA: la Bârlad.
„ TELEORMĂN: la T.-Măgurele, Roșiori, Alexandria.
„ TECUCI: la Tecuci.
„ TULCEA: la Sulina.
„ VLAȘCA: la Giurgiu, Petroșani.
„ VÂLCEA: la Drăgășani.

Unde nu se găsesc, vânătorii pot pretinde comerțanților de a le ține în depozit, scriindu-ne și nouă.

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

DIN VIAȚA UNIUNEI

30 Iulie 1932.

Publicarea câtorva acte oficioase prin „Revista Vânătorilor” au avut de scop de a pune sub ochii membrilor Uniunii Generale o schiță cât mai fidelă a situației de fapt, în care se găsește instituția centrală a intereselor vânătoarești.

Criza prin care a trecut Uniunea în această primă fază, a marcat două aspecte: Unul de ordin intern, în sânul Uniunii, în competența organelor ei statutare și al doilea de ordin public, în competența instanțelor judiciare. Ambele s’au produs din imbolduri curat personale, cu tendința de a perpetua o stare nebuloasă de lucruri, contra curentului de opinie, manifestat de mai mulți ani și consfințit prin Adunarea Generală ordinară de la 28 Februarie a. c.

Chestiunea internă, rezolvată de Adunarea Generală ordinară, a fost definitiv pecetluită prin unanimitate confirmare dată de Adunarea Generală extraordinară dela 19 Iunie.

Atacurile încercate pe calea justiției au căzut, prin respingerea acțiunilor de către Tribunal. Încercările de a împiedica activitatea Uniunii, prin propaganda de sabotare a mijloacelor financiare, se vor uza în scurtă vreme, astfel că putem considera această primă fază a crizei — cea subiectivă — ca închisă.

Manifestarea opiniei vânătoarești, care fermenta de câțiva ani, avea însă două obiective: Pe de o parte limpezirea situației, pentru care scop a impus o primenire parțială a mandatelor săi; pe de altă parte împingerea centralei vânătoarești către mai intensivă activitate în îndeplinirea menirii ei firești, pentru care scop a indicat personalități mai energice la conducere.

Despre neregulile de manipulare a averii Uniunii în trecut, va avea a se pronunța justiția care a fost sesizată. Consiliul de administrație va urmări cu energie, utilizând toate mijloacele legale, pentru ca Uniunea să reîntre în fondurile de care a fost fraudată.

Primul obiectiv al obștei vânătoarești este astfel îndrumat pe calea cuvenită și va fi activat energie, atunci când justiția va repune Uniunea în posesiunea registrelor, deturnate dela sediul ei.

Rezolvirea chestiunii este numai în funcțiune de timp, pentru ca formele juridice să-și urmeze calea.

Despre fazele ei, membrii vor fi ținuti în curent prin Revistă, pe bază de acte oficiale.

Al doilea obiectiv — care constituie sarcina pozitivă a consiliului de administrație — este de a patrona obștea vânătoarească la modificarea cadrului de legi, regulamente și statute, în așa fel încât greșelile, abuzurile și insuficiențele să fie înlăturate pe viitor, iar vânatul și vânătoarea să progreseze ca factor economic și educativ.

Faza în care se găsește azi vânătoarea în România, interesul care începe a se deștepta în preocuparea organelor oficiale de stat — indică momentul ca foarte prielnic pentru punerea unei baze solide de organizare a ei, atât în inițiativa de stat cât și în activitatea societăților de vânătoare și a vânătorilor.

Orice membru al Uniunii sau a societăților afiliate, care simte și crede că poate aduce o contribuție constructivă la această operă, este insistent rugat ca să adreseze părerile sale în scris Uniunii, astfel ca, pe lângă acele ce au fost deja catalogate, să constituie materialul statistic documentar, în baza căruia Uniunea să aibă toată ponderarea morală de a interveni ca organ inspirator, reprezentând punctul de vedere al mediului asupra căruia se va legifera.

Proiectul de modificare al statutului Uniunii, publicat mai jos, este adus la cunoștința și supus criticii membrilor, conform art. 55 din statutul actual.

COMITETUL

MOMENTUL VÂNĂTOAREI

Chestiunea vânatului și a vânătoarei în România a fost, până în ultimul timp, depreciată ca factor economic, care să merite vreo importanță; mai mult chiar a fost luată în derâdere ca o preocupare pur distractivă a câțiva amatori, cuprinși de o snobă patimă sportivă.

Această apreciere greșită a îngăduit ca în decurs de ani, organizarea vânătoarei să aibă caracterul improvizației ușurate, iar rentabilitatea bunului vânătoresc să fie trecut în activul câtorva beneficiari oficiali ori particulari cu potențial politic actual sau prezumtiv.

În vremuri, sub regimul proprietății latifundiare, vânătoarea era rezervată exclusiv stăpânitorilor pământului sau autorizaților lor, regim seniorial anacronic, însă favorabil prosperării faunei.

Odată cu fărâmițarea marelui proprietăți și în ignorarea problemei vânătoarei de către guvernanți, vânatul a devenit de fapt „res nullius”, bun de exploatat de acaparatori și de braconieri.

În emulația exploatării pe aceste căi, fauna a diminuat catastrofal, iar statul n'a profitat nimic.

Cu cât criza se accentuează în finanțele statului, preocuparea creării de venituri a contribuit ca și chestiunea vânătoarei să câștige un coeficient de importanță în preocupările guvernanților.

Pe de altă parte vânătorii se agită, discută, polemizează, pledează în justiție, prin presă, pe lângă partidele politice.

Mișcarea vânătorilor, pornită mai cu seamă din observarea că în scurtă vreme patima lor va fi lipsită de obiectiv, prin distrugerea faunei, a contribuit și ea spre a atrage atențiunea factorilor con-

ducători asupra viciilor regimului vânătoresc, conștințit azi prin lege improvizată, prin organizație improvizată, într'un mediu lipsit de tradiție și educație specific vânătoarească.

Frământarea aceasta, reflex al nervozității generale și pe alte tărâmuri, arată că chestiunea vânătoarei este în preziua transformărilor radicale.

Se va pune în discuție dreptul de proprietate al vânatului, întinderea și comasarea domeniilor vânătoarești, destinarea organului de stat care va administra și exploata avutul național vânătoresc, poliția vânatului, ocrotirea faunei, prăsirea și colonizarea ei, sancțiuni aspre pentru infracțiunile și delactele vânătoarești, etc. etc. în rezumat problema va fi pusă în complexul ei din toate punctele de vedere.

Uniunea generală, în asemenea împrejurări, se simte datoare de a atrage atențiunea tuturor celor ce-i sunt afiliați, tuturor vânătorilor serioși chiar neafiliați, că momentul nu este de neglijat, ci că trebuie să contribuie cu cunoștințele și experiențele lor la formularea dezideratelor vânătoarești, în concordanță cu interesele generale, cu scopul ca acest consens al tuturor categoriilor de vânători să fie apoi susținut cu toată greutatea față de legiuitor.

Revista Vânătorilor compilează contribuțiile individuale, pentru ca să nu scape din vedere nimic la noile alcătuiți, ce vor fi să fie.

Până acum contribuția, cu toate că în bună parte valoroasă, este destul de redusă, deci îmbierea noastră este spre mai multă activitate în acest sens.

COMITETUL

FARMECUL BALȚEI

STATUTUL UNIUNEI GENERALE

Votat la 26 și 30 Mai 1922 și modificările propuse a fi votate în Adunarea Generală Ordinară din Februarie 1933

Redactarea actuală

Modificările propuse

CAP. I

NUMELE ȘI SEDIUL SOCIETĂȚII

Art. 1. — Se înființează în România o Societate sub denumirea de „*Uniunea Generală a Vânătorilor din România*” cu reședința în București.

neschimbat

Art. 2. — Ea va avea reprezentanți în tot cuprinsul țării.

Art. 3. — Durata *Uniunii* este nelimitată.

CAP. II

SCOPUL

SECȚIUNEA A. — MĂSURI DE INTERES GENERAL

Art. 4. — 1. Crearea și întreținerea unui curent și a unei mișcări în opinia publică în favoarea vânătoarei, considerată ca un factor economic național.

Art. 4. — 1. Crearea și întreținerea unui curent și a unei mișcări în opinia publică în favoarea vânătoarei, considerată ca un factor economic și educativ național.

2. Propagarea și generalizarea, prin tot felul de mijloace, a cunoștințelor speciale de vânătoare și a experiențelor dobândite în această direcție.

2. Propagarea și generalizarea prin școli, conferințe, expoziții, congrese, muzee, etc. a cunoștințelor speciale de vânătoare și a experiențelor dobândite în această direcție.

Centralizarea inițiativelor și colaborarea cu asociațiile cari au ca obiect vânătoarea, pescuitul și orice sport în legătură cu acestea.

3. A da concurs autorităților publice pentru stricta aplicare a legilor și regulamentelor vânătoarești și a contribui la represiunea braconajului.

neschimbat

4. A reprezenta interesele publicului vânătoresc, în orice ocaziune, față de autoritățile constituite.

neschimbat

5. A acorda recompense și a libera certificatele garzilor de vânat publici și particulari, înființând o casă de pensie pentru aceia, cari vor fi suferit din cauza și în exercițiul funcțiunii lor.

5. A acorda distincțiuni și recompense și a elibera certificatele garzilor de vânat publici și particulari, cari se vor comporta merituos. A ține evidența cererilor și ofertelor de servicii pentru conducători, brigadieri, paznici, etc. aducându-le publicității prin Revistă, după cercetarea seriozității lor.

6. A lua orice măsuri s'ar crede necesare pentru a ajuta protecțiunea și înmulțirea vânatului.

6. A lua orice măsuri s'ar crede necesare pentru a ajuta protecțiunea și înmulțirea vânatului, în care scop va instala crescătorii de diverse specii de vânat.

A lua inițiativa și a colabora la înființarea parcurilor de vânătoare pe țară sau regiuni, împreună cu societățile de vânătoare din regiunea respectivă.

7. A încuraja pe toate căile distrugerea animalelor și păsărilor stricătoare.

7. A încuraja pe toate căile distrugerea animalelor și păsărilor stricătoare în limita utilității. A acționa pentru stricta aplicare a legii relativă la câinii hoinari și la distrugerea lor de pe teritoriile de vânătoare.

neschimbat

8. *Uniunea* va căuta să grupeze în jurul ei toate societățile de vânătoare din țară, care înțeleg să ajute la realizarea scopurilor ei.

9. Va organiza congrese pentru desbaterea chestiunilor de mare interes pentru vânători și în genere va stimula colaborarea reciprocă și ajutorul mutual între amatori de vânătoare; va avea local propriu pentru ținerea de congrese și pentru întâlnirea societăților de vânătoare. Localul va fi prevăzut cu sala de lectură sportivă și bibliotecă.

neschimbat

Redactarea actualăModificările propuse

10. Va căuta să procure în bune condițiuni articole de vânatoare pentru membrii *Uniunii*.

11. Va înființa o instanță arbitrală de contencios pur vânătoresc la sediul ei, având la trebuință și ramificări în toată țara, cu atribuțiunea de a rezolva eventualele diferențe dintre membrii societăților afiliate sau dintre acestea între ele, precum și de a constitui un organ superior permanent de consultație în materie cinegetică.

12. Este cu desăvârșire exclusă din atribuțiunile *Uniunii* arendarea terenurilor de vânatoare.

SECȚIUNEA B. — CĂINII

Art. 5. — 1. Ameliorarea raselor de câini de vânatoare.

2. Înființarea, pentru câinii de vânatoare, a unui registru de origină, care se va alcătui și administra după un regulament special.

3. Organizarea de expozițiuni și concursuri pentru câini.

4. Înființarea unui serviciu pentru dresaj și pentru întreținerea câinilor în pensiuni.

5. Combaterea prin toate mijloacele a furturilor de câini.

SECȚIUNEA C. — PUBLICAȚIUNI VÂNĂTOREȘTI

Art. 6. — Înființarea unei reviste periodice, care pe lângă chestiunile referitoare la „*Uniune*”, va trata subiecte de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educațiunea vânătorească, tehnica armelor și chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, precum și orice gen de literatură, cu subiecte de vânatoare.

Revista va purta numele de „*Revista Vânătorilor, organ al Uniunii Generale a Vânătorilor din România*”.

Toți membrii *Uniunii* vor primi „*Revista Vânătorilor*” în mod gratuit.

Pentru persoanele care nu sunt membri ai *Uniunii* costul abonamentului la „*Revista Vânătorilor*” se va fixa de către Consiliul de Administrație.

2. *Uniunea* va acorda subvențiuni pentru editarea unei biblioteci de vânatoare.

3. După culegerea materialului necesar, *Uniunea* va întocmi și publica harta cinegetică a României.

CAP. III

COMPUNEREA SOCIETĂȚII

PROTECTORII, PREȘEDINȚII DE ONOARE, MEMBRII, SOCIETĂȚILE AFILIAȚE.

Art. 7. — Înaltul patronaj al *Uniunii* se rezervă membrilor din Familia Regală, cari ar primi să acorde această înaltă favoare.

10. Va procura, în numele și după cererea lor, arme, munițiuni și alte articole de vânatoare, din străinătate, membrilor ei și societăților afiliate.

11. Va înființa o instanță arbitrală de contencios pur vânătoresc, la sediul ei și având la trebuință ramificații în restul țării, cu atribuțiunea de a rezolva eventualele diferențe ivite între membrii societăților afiliate, sau între societăți însuși.

În acest scop Consiliul de administrație va delega din sânul său persoanele care vor constitui juriul arbitral și organul superior permanent de consultație în materie cinegetică.

12. Este cu desăvârșire exclusă din atribuțiunile *Uniunii* arendarea terenurilor de vânatoare pe cont propriu, exceptându-se acelea necesare pentru instituire de parcuri de vânatoare, prășitorii de vânat, creștere și dresaj de câini, etc.

neschimbat

neschimbat

4. Înființarea de institute pentru dresaj și pentru întreținerea câinilor de vânatoare în pensiune.

5. A asista pe membrii *Uniunii* sau societăților afiliate pentru urmărirea furturilor de câini de vânatoare.

Art. 6. — Publicarea unei Reviste periodice care pe lângă chestiunile referitoare la *Uniune*, va trata subiecte de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor și chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, precum și orice gen de literatură cu subiecte corespunzătoare scopurilor *Uniunii*.

neschimbat

Redactarea revistei se va face prin îngrijirea unui comitet, designat de către consiliul de administrație. Comitetul decide cu majoritate asupra admiterii sau omisiunii dela publicare a materialului prezentat.

neschimbat

Redactarea actuală

Art. 8. — Adunarea Generală va putea conferi persoanelor ce va alege, titlul de Președinți de Onoare.

Ministrul Domeniilor va fi de drept președinte de onoare al Uniunii.

Art. 9. — Președinții de Onoare au aceleași drepturi ca și membrii activi.

Ei pot lua parte la adunările generale și le prezidează, dacă doresc.

Art. 10. — Membrii Uniunii trebuie să fie cetățeni români, admiși de Consiliul de Administrație, cu voturile a două treimi din numărul membrilor prezenți.

Actualii membri aderenți devin membri ai Uniunii, fără îndeplinirea nici unei alte formalități.

Art. 11. — Consiliul de Administrație poate totuși cu votul a două treimi din numărul membrilor prezenți, să admită ca membri ai Uniunii și persoane de naționalitate străină cari, prin meritele ce și-au dobândit pe terenul activității vânătoarești, sau prin situația lor, pot fi folositori pentru Uniune.

Art. 12. — Ei plătesc la înscriere o singură taxă, reprezentând costul emblemei, „Uniunii Generale a Vânătorilor din România”, care emblemă este obligatorie pentru fiecare membru.

Art. 13. — Deosebit de această taxă, toți membrii Uniunii sunt obligați a plăti o cotizație anuală, care va fi fixată pentru fiecare an de către Adunarea Generală ordinară, ținută conform Art. 39 și următorii din prezentul statut, pentru anul financiar următor. Prin această cotizație anuală membrii Uniunii dobândesc dreptul la un abonament la „Revista Vânătorilor” precum și la orice avantaje ce le oferă Uniunea.

Art. 14. — Toți membrii Uniunii iau parte la toate adunările generale ordinare și extraordinare cu drept egal de vot.

Art. 15. — Orice cerere de înscriere printre membrii Uniunii, implică o adeziune fără rezerve și regulamentele ei, precum și la eventualele lor modificări.

Toți membrii Uniunii se obligă a sprijini din toate puterile lor realizarea scopurilor urmărite de ea.

Art. 16. — Numărul membrilor Uniunii este nelimitat.

Art. 17. — Societățile de vânătoare pot cere afilierea lor la U. G. V. R. anexând la cererea lor:

1. Copie după procesul-verbal al Consiliului de Ad-ție prin care acceptă statutele U. G. V. R.

2. Un exemplar din statutele lor.

3. Numărul membrilor și câte un exemplar din publicațiunile lor, dacă au.

Art. 18. — Societățile afiliate se obligă să comunice Uniunii darea de seamă a adunărilor lor generale, modificările făcute în statute sau în com-

Modificările propuse

Art. 8. — Adunarea Generală va putea conferi persoanelor ce va alege, titlul de Președinte de onoare și membrii de onoare.

Ministrul Domeniilor va fi de drept Președinte de onoare al Uniunii.

Art. 9. — Președinții și membrii de onoare au aceleași drepturi ca și membrii activi.

Președinții de onoare pot prezida adunările generale, dacă doresc aceasta.

neschimbat

dispare

...supușenie...
(în loc de naționalitate)

Art. 12. — Pentru admiterea membrilor votul se face secret în cazul când se prezintă o cerere în acest sens din partea unui membru din consiliu.

Membrii admiși vor plăti la înscriere o taxă fixă odată pentru totdeauna.

Membrilor înscriși li se eliberează o carte de membru.

Uniunea mai eliberează membrilor ei, dacă aceștia o doresc, emblema societății în prețul de cost.

neschimbat

Art. 14. — Toți membrii iau parte la Adunările generale ordinare și extraordinare cu drept egal de vot exprimat personal sau prin delegație.

Art. nou. — Președinții societăților afiliate au drept de vot egal cu membrii activi ai Uniunii în afară de voturile ce revin de drept delegaților societății potrivit Art...

neschimbat

neschimbat

neschimbat

3. Tablou nominal de membrii societății.

4. Un exemplar din publicațiunile lor dacă au.

Redactarea actualăModificările propuse

punerea consiliului de ad-ție și să trimită toate comunicările (deciziuni prefectorale, municipale sau judiciare) care ar putea interesa colectivitatea vânătorilor.

Art. 19. — Societățile afiliate vor plăti o taxă de înscriere și o cotizație anuală, socotită pentru fiecare membru al lor și care vor fi fixate de Adunarea Generală ordinară, ținută conform Art. 39 și următorii din acest Statut.

Art. 20. — Afiliațiunea societăților de vânătoare poate fi respinsă de Consiliul de Ad-ție al U. G. V. R., însă numai cu două treimi a voturilor exprimate și fără a fi obligat de a motiva respingerea.

Art. 21. — În aceleași condițiuni, societățile afiliate pot fi excluse în caz de violare a statutelor U. G. V. R.

CAP. IV**ADMINISTRAȚIA****SECȚIUNEA A. — CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE**

Art. 22. — *Uniunea* se administrează de către un consiliul de ad-ție ales de adunarea generală.

Art. 23. — Președinții societăților de vânătoare din România afiliate la *Uniune*, vor putea lua parte la toate ședințele Consiliului de Ad-ție cu vot consultativ.

Art. 24. — Consiliul de Ad-ție se compune dintr'un președinte, doi vice-președinți, un Secretar-General și 32 membri consilieri, toți aleși pe termen de 5 ani, de către Adunarea Generală.

La expirarea acestui termen președintele, vice-președinții și secretarul general pot fi realeși.

Art. 26. — Consiliul de Ad-ție poate delibera și hotări, în afară de excepțiunile prevăzute în prezentul Statut, cu un număr de minimum 8 membri consilieri.

Președintele sau unul dintre vice-președinți, precum și secretarul general, trebuiesc neapărat să fie prezenți la oricare din ședințele Consiliului de Administrație.

Art. 27. — Dacă la expirarea termenului de 5 ani, Adunarea Generală n'a putut fi ținută, întreg Consiliul de Ad-ție își păstrează mandatul până la Adunarea generală.

neschimbate

Art. 22. — *Uniunea* se administrează de către un Consiliu de Ad-ție ales de adunarea generală pe timp de 5 ani.

Trecut în altă parte.

Art. 24. — Consiliul de Administrație se compune dintr'un președinte, trei vice-președinți, un secretar general și 32 membri consilieri, toți reeligibili.

Dintre membrii consilieri, consiliul de administrație designează persoanele care constituiesc: Juriul arbitral și de contencios; Comitetul de redactare și lectură al Revistei; Complectarea comitetului de direcție; Un secretar loc-țitor al secretarului general, după recomandarea acestuia; persoanele cu însărcinări și misiuni speciale.

Acestea din urmă pot fi alese și dintre membrii *Uniunei* sau chiar persoane din afară.

Toate delegațiunile, date de către consiliul de administrație în ședința sa, care urmează imediat după adunarea generală ordinară, sunt valabile pe timp de un an.

Art. 26. — Consiliul de administrație se întrunește ori de câte ori va fi convocat de comitetul de direcție prin președintele său.

El poate delibera și hotări cu un număr de cel puțin opt membri consilieri prezenți la ședință, în afară de președinte și secretarul ședinței.

Președintele sau unul dintre vice-președinți, precum și secretarul general sau înlocuitorul său trebuie neapărat să fie prezenți la ședință pentru a putea lua hotărâri valabile.

Președinții societăților afiliate vor putea lua parte la ședințele consiliului fără drept de vot.

Membrii consiliului de administrație cari vor lipsi de la 4 ședințe consecutive, fără motivare, pot fi considerați demisionați, după un preaviz înmănat cu 30 zile libere înainte.

dispare

Redactarea actualăModificările propuse

Art. 28. — În caz de vacanță sau demisiunea a unuia dintre membrii săi, Consiliul de Ad-ție va proceda la înlocuirea consilierului demisionat, sub rezerva ratificării de către viitoarea adunare generală. Durata funcțiunii acestui nou consilier se sfârșește la epoca când urma să expire în mod normal mandatul consilierului înlocuit.

Art. 25. — În fiecare an, dintre membrii consilieri se trag la sorți un număr de 8 consilieri, care pot fi deasemenea realeși astfel că la expirarea termenului de 5 ani, să se fie tras la sorți toți membrii consilieri.

SECȚIUNEA B. — COMITETUL DE DIRECȚIE

Art. 29. — Președintele Consiliului de Administrație, vice-președinții și secretarul general, împreună cu un membru consilier, ales de către Consiliul de Ad-ție, alcătuiesc Comitetul de Direcție.

Art. 30. — Comitetul de direcție are următoarele atribuțiuni:

- a) Execută deciziunile Consiliului de Ad-ție;
- b) Convoacă, prin președintele său, Consiliul de Ad-ție, ori de câte ori va crede necesar;
- c) Numește și revoacă pe funcționarii *Uniunii*;
- d) Alcătuește regulamente generale și detalii pentru fiecare din secțiunile *Uniunii*, și chiar pentru fiecare scop aparte;
- e) Girează și conduce afacerile bănești ale *Uniunii*, putând însărcina pe unul dintre membrii săi, sau dintre membrii societății, sau pe o persoană străină de societate, însă sub răspunderea lui, cu mărirea fondurilor;
- f) Reprezintă în orice ocazie *Uniunea* și poate da delegație oricărui membru al *Uniunii*, sau chiar unei persoane străine de a o reprezenta sau a îndeplini o anumită însărcinare, sub controlul, direcțiunea și răspunderea sa. Delegațiunea va putea fi oricând retrasă, fără arătarea motivului.

Art. 31. — Toate lucrările care angajează răspunderea Consiliului de Administrație vor fi semnate de Președinte sau unul dintre Vice-Președinți precum și de Secretarul General al Societății.

Art. 32. — Secretarul General îngrijește singur sau prin funcționarii ce-i vor fi puși la dispoziție de afacerile curente ale societății, precum și de executarea hotărârilor luate de Consiliul de Administrație și de Comitetul de direcție.

În caz de împiedicare a Secretarului General, Președintele acordă atribuțiunile sale unui membru din Comitet.

Art. 33. — Comitetul de Direcție se întrunește cel puțin odată pe lună și ori de câte ori Președintele său crede necesar.

Dacă însă doi dintre membrii Comitetului de Direcție cer convocarea sa, arătând chestiunile ce urmează a fi puse în discuție, atunci Președintele este obligat a convoca Comitetul cel mai târziu în termen de 10 zile dela data cererii.

Art. 34. — Hotărârile se iau cu majoritate de voturi și numai în prezența Președintelui sau a unuia dintre Vice-Președinți.

Art. 35. — Până la recunoașterea *Uniunii* de *Persoană Morală*, Comitetul de Direcție va putea autoriza depunerea la Cassa de Depuneri sau la una din băncile importante din București, pe numele Președintelui, a sumelor care formează avutul societății.

neschimbă

Art. 25. — În fiecare an iese, prin tragere la sorți un număr de opt membri din consiliul de administrație. Aceștia pot fi realeși de Adunarea generală ordinară.

Art. 29. — Președintele, vice-președinții, secretarul general și locțiitorul său împreună cu un membru consilier, ales de către consiliul de administrație, alcătuiesc comitetul de direcție.

neschimbă

neschimbă

Art. 32. — Secretarul general singur sau prin înlocuitorul său și funcționarii ce îi vor fi puși la dispoziție, îngrijește de afacerile curente ale societății, precum și de executarea hotărârilor luate de consiliul de administrație și de comitetul de direcție.

dispare

neschimbă

neschimbă

dispare

Semnele vădite că vânatul e rănit

de Maior C. Rosetti-Bălănescu

Un vânător cu practică și observator va ști, după felul cum acuză vânatul lovitură primită, unde a lovit și ce poate aștepta de la acea lovitură. Găsesc deci interesant de studiat indicațiunile, semnele, ce le manifestă vânatul lovit de focul vânătorului. Chestiunea este de alifel și în directă legătură cu importantul capitol din practica vânătoarei — a vânătoarei corecte mai cu seamă — care este căutarea și găsirea vânatului rănit. După locul din organism unde se manifestă efectul tirului; vânatul vădește semne diferite, iar la aceste semne corespunde o căutare sau o găsire mai mult sau mai puțin anevoioasă. Vânătorul poate deci deduce indicațiuni folositoare din cunoașterea acestor semne, care confirmă primirea loviturii.

Semnele acestea — de la ireverențiosul găinaț scăpat de frică, până la atitudinea morții fulgerătoare — sunt numeroase și n'am pretenția să le pot trece pe toate în revistă. Dar, după verificări repetate, se pot desprinde unele, destul de caracteristice pentru un efect de tir dat, ce îngăduie o generalizare, pe categorii de vânat.

Înainte de a trece însă la semnele acestea manifestate de vânat, să notez și o primă indicație care purcede dintr'un simț al vânătorului însuș. Vreau să vorbesc despre acel simț, *acea impresie instantanee*, care indică trăgătorului, dacă a nimerit sau nu. Fiind vorba de un simț, de o impresie, evident, nu generalizez. Nu pot s'o semnalez decât în mod cu totul subiectiv. Personal — și mai cunosc și alții — știu, *simt*, în momentul când am apăsas pe trăgaci, dacă am nimerit sau am tras alături, fie cu glonț, fie cu alică. Bineînțeles, nu e vorba numai de piesa care cade în sgomotul armei, dar și de un vânat care își continuă calea. Dacă am „simțit” însă că am nimerit, am toate șansele să văd vânatul căzând, mai aproape sau mai departe. Din potrivă, dacă am „simțit” că l-am scăpat n'am de ce mă mira că se tot duce. Important e că vânătorul are un punct de reper mai mult. Totuș acest simț nu e suficient — admitând chiar că nu înșală niciodată, ceea ce ar fi exagerat. Sunt însă, după cum am spus, și în afară de orice impresie subiectivă, semne vizibile manifestate de însuș vânatul, cari precizează lovitură.

Când spun semne vizibile, ar trebui să adaug că unele din ele sunt și foarte fugitive, iar altele intră în cadrul general al felului de a se comporta vânatul, în afară de orice semn direct. Să explic ce vreau să spun prin această frază cam eliptică. De pildă, un semn fugitiv la vânatul sburător este destinderea în jos a unui picior, repede adus la loc. Un gest fugitiv. Vom vedea mai departe ce semnificație are. Să dau și un exemplu de felul de *comportare* a vânatului, chiar fără altă manifestare directă. Să iau de pildă o potârniche sau o rață — și în general orice animal care, sburător sau patruped, trăiește în stoluri sau cârduri: dacă vedem că un astfel de exemplar, după focul nostru, își părăsește stolul sau cârdul, dă un ocol și se așează sau oprește despărțit de semenii lui, deși nu arătase nici o greutate de sbor sau fugă, putem fi siguri că e rănit, și rănit grav de cele mai multe ori. Exemplele de mai sus arată în tot cazul, și încă de la început, că distingerea semnelor cere ades o observare rapidă și câte odată o oarecare interpretare. Altfel

zis, vânătorul *trebuie să aibă ochi ca să vadă*. Preținând că practica tirului cu amândoi ochii deschiși, la vânatul mic cel puțin, ușurează observația în toate cazurile. Se cunoaște răspunsul englezului întrebat de ce trage cu amândoi ochii deschiși: „pentru că n'am decât doi; dacă aș avea trei, aș trage cu trei ochi”. Sunt de părerea englezului.

Să trecem să vedem acum câteva din efectele tirului și semnele ce corespund. Încep cu păsările. Cred că se pot generaliza semnele pentru mai toate păsările de interes vânătoresc. Trebuie totuș să remarc că aceste semne sunt mai vizibile la unele și mai puțin la altele. Mai vizibile, de pildă, la o potârniche decât la o găscă, la un fluierar decât la un rățoi. Greu de observat la becațină și prepeliță. E iar exact că se pot observa semne la unele păsări, mari de apă, „scuturându-se” cum fac câteodată rațele primind focul în sbor. E o scuturătură foarte marcată, din tot trupul, din toate penele, cu o ușoară și momentană încetineală a sborului. Am observat însă același lucru (penele în minus, bineînțeles) la iepuri. Se înțelege însă că nu pot lua aci toate păsările la rând, cu observații particulare despre fiecare, ci mă voi mulțumi cu câteva generalități.

Fig. 1

După locul din organism unde nimeresc, alicele produc efecte diferite, bineînțeles dacă nu sunt în număr destul de mare ca să ocazionaie prăbușirea păsarei prin șocul produs, indiferent de locurile atinse. Dar pentru alică mai mult sau mai puțin izolate, putem distinge următoarele efecte:

1) *Efecte fulgerătoare*. — Pasărea cade ca o piatră în sgomotul armei. Atitudinile căderii sunt totuș multiple, dar o descriere mai amănunțită ne-ar duce prea departe fără vreun folos practic imediat. Câteva desene vor fi mult mai vorbitoare. Atât pentru acest caz, cât și pentru cele ce urmează, am ales câteva atitudini mai caracteristice, pe cari am căutat să le redau cât mai bine după desenele reproduse în publicațiuni diverse (desene după P. Mahler, L. Lajarrige, J. Oberthür și X.). Pentru cazul prezent a se vedea figura 1. Pasărea căzând imediat, vânătorul nu mai are decât s'o ridice. Nu intervine deci nici o problemă de urmărire. Efectul fulgerător este cauzat de lovitură în creier sau de fractura coloanei vertebrale, *la gât*. Lovită în creier, pasărea căzută se sbate, sare, încă destul de mult, umplând cu sânge locul căderii.

2) *Efecte mortale după un sbor care nu depășește 400 m.* — Acest efect e cauzat de lovitură la plămâni, în regiunea inimii și fractura coloanei vertebrale în regiunea spinărei. Semnele sunt des-

tul de puțin acuzate. Pasărei lovită în coloana vertebrală sau pe la târniță cu alicie pătrunzând în regiunea inimii ori în plămân, îndoiaie din șale, obișnuit nu se văd fulgi sburând și nu-și părăsește linia de sbor. Păsările lovite mai în pieziș dela spate, vor pierde fulgi de cele mai multe ori și cu șalele rupte vor cădea în cumpănă, foarte caracteristic, cu picioarele întinse. Lovitura la plămân, care aduce moartea prin asfixie, provoacă câte odată, mai ales la potârniche, deși lucrul se poate observa în oarecare măsură chiar la rațe, un sbor în înălțime, aproape vertical, de unde apoi pasărea cade, câte odată răsturnându-se, cu aripele întinse. Pe pământ, la locul căderii, atitudinea pasărei este în general tot cu aripele întinse. În ceea ce mă privește, cea mai caracteristică marcă a acestui semn de lovitură la plămân l-am observat pe un Șoim al rândunelelor. Avea un singur alic în plămân. În fig. 2 se reprezintă două atitudini de pasări lovite la plămâni marcând acest semn de sbor în înălțime. Nu trebuie confundat acest semn, care prevestește o lovitură totdeauna mortală la plămân, cu cel provocat de o rană ușoară la cap, manifestată câte odată printr'un sbor desordonat, inclusiv vertical, și pe care îl semnalez mai jos la locul lui. Destinderea piciorului repede readus la loc, semn fugitiv, de care am mai pomenit mai sus, implică atingerea încheieturii coapsei, cu pătrunderea alicului la plămân de cele mai multe ori.

3) *Efecte mortale după un sbor adesea foarte lung.* — Provocate de alicie în intestine sau în gușă. Pasărea marchează lovitură printr'o mărire a iutelei de sbor, la unele o ascensiune precipitată, o încordare vizibilă în acțiunea sborului. Lovitura aceasta, deși întotdeauna mortală, nu e din acelea cari umple geanta vânătorului, căci locul de cădere poate fi, pentru unele specii mai cu seamă, extrem de depărtat și în afară de raza de urmărire și căutare posibilă.

Fig. 2

În fig. 3 se pot vedea diferite atitudini de sfârșit de sbor al pasărilor doborâte de o hemoragie internă, fie prin rană la plămâni, fie la intestine sau gușă.

4) *Efecte de oprire a pasărei, dar cu tendință de reluarea sborului.* — Lovitura la cap fără interesarea creierului, lovitură în ochi provocându-i spargerea, lovitură la baza ciocului, sunt cele cari mai curent aduc acest efect. Obișnuit pasărea cade imediat, de multe ori în spirală, dar fără brutalitate. Adesea pasărea aterizează delicat pe picioare și rămâne pe loc, nemișcată, ca amețită. Atențiune însă: la apropierea vânătorului sunt multe șanse ca, desmeticită, să-și reia sborul ușor și puternic. Rana la

cap provoacă câte odată un sbor nebunesc, desordonat, cu evoluțiuni ciudate și direcții neașteptate.

5) *Efecte de oprire cu tendință de fugă pe picioare sau înot.* — Suntem în cazul fracturii aripei. Rana este cu atât mai gravă cu cât interesează mai mult osul gros al aripei. Aci iar, sunt nenumărate atitudinile în cari cade pasărea. Dela pasărea care numai cu sfârșitul aripei rupt mai poate încă stră-

Fig. 3

bate o oarecare distanță, până la pasărea care, cum ar spune un aviator, „între în vrilă”, adevărată sfârlează de pene, aproape fiecare caz aduce un aspect deosebit. Nu voi lungi aceste însemnări cu descrieri pe cari le socotesc inutile. Atrag numai atenția că de cele mai multe ori pasările aripate vor fi acelea ce vor da mai des de furcă câinelui și vânătorului în căutarea și găsirea lor. Vorbesc, evident, de acele pasări cari se apără și prin fuga pe picioare sau înot, căci sunt și pasări cărora se pare că le e necunoscută această apărare. Numai cine a asistat de câtă energie și șiretenie poate da dovadă o rățușcă căzută într'o apă cu ierburi, numai cine a descursat cu câinele caerul încălțat de măestră a apărare a prepeliței, numai acela înțelege tot necazul ce poate aduce o pasăre aripată, — admirând în același timp minunatul ei instinct în lupta contra dușmanului.

(Va urma)

CĂTRE ABONAȚII NOȘTRI

Numărul de Iulie s'a trimes Societăților afiliate, încărcat cu ramburs, pentru lichidarea abonamentului pe anul 1932.

Marea majoritate a Societăților au efectuat plata; o parte însă, fie din cauza adreselor schimbate, fie din alte cauze, au rămas încă nelichidate, până ce se va clarifica prin Minister situațiunea lor.

Pentru domnii membri ai Uniunii, fiindcă mare parte în acest sezon sunt plecați în vilegiatură, rambursul va fi aplicat numărului de Septembrie.

Rugăm insistent ca abonații noștri să binevoiască a achita abonamentul cu această ocaziune, dacă nu ar fi fost achitat anticipat.

CÂINII HOINARI

Din durerile vânătorilor, a căror ecou ajunge la Revistă ca un refren; un maximum de sufragii întru-neşte chestiunea cânilor hoinari şi a celor ciobăneşti.

Nu cânele ciobănesc, obiect al unei deosebite preocupări din partea societăţii pentru protecţia rasei canine, este acel huliţ de vânători, ci şarlele diverse, nedisciplinate, care însoţesc turmele de oi.

Produse ale unei nunţi întâmplătoare la o răspântie de drumuri, adoptate de ciobani ca copii de suflet, câinii de stână cresc şi se desfată într-o viaţă de primitivă libertate, agonisindu-şi cele de trai ca paraziţi ai turmei şi ca stricători ai vânatului.

Tradiţia şi considerentele sentimentale ale ciobanilor perpetuiază obiceiul ca fiecare turmă să fie însoţită de o potaie de bohemii canini. Din lipsă de ocupaţie, bohemii noştri cutreeră câmpiile, pădurile, văi şi dealuri, căutând inspiraţiuni artistice din izvorul nesecat al naturei şi întâmplător vreun şoldan sau alt vlăstar de sălbătăciune, ouă sau pui de păsări, toate fără rost ciobănesc în viaţa lor netrebnică, pe care le halesc aşa ca un aperitiv la taraba creatorului.

De aci conflict de sentimente între părinţi adoptivi ai trubadurilor canini şi vânători, cari pretind că sfârşitul firesc al sălbătăciunilor ar fi calea ca-valorască a focului de armă.

Autoritatea de stat, chemată a judeca acest conflict, în afară de considerentele sentimentale, mai pune bază exagerată pe altele secundare, de ordin şi folos obşteşti! Cu astfel de elemente de judecată, bineînţeles se ajunge la alcătuiri de drept ce prigonesc avânturile libertare ale poezilor canini în profitul vieţii unor lighioane, care nu produc nimic nici brânză nici lână!

Prin imitaţie, la câinii ciobăneşti se mai alătură şi vrednicii paznici patrupezi ai gospodăriilor rurale. Cum jandarmeria face o concurenţă nedreaptă tradiţionalului cerber la paza gospodăriei, săteanul ia cu sine cei 2, 3, 4, 5 câni, când pleacă la munca câmpului. Bietul câne, neştiind să prăsească nici să cosească, plictisit, dă târcoale, aşa ca să se plimbe şi el, — da ce, face vreun rău cuiva?

Şi dacă dă peste cuiburi sau se împiedică de vreun pui de lighioană, apoi de! doar câne e şi el! eu îs vinovat dacă pune botul pe ele?

Vânătorii, cu pârdaşia lor patimă de a bufni din puşcă, ne mai găsind în ce trage, au început de o vreme încoace să ieie drept ţintă pe azorii jigăriţi cari mişună pe tot întinsul terenurilor de vânătoare de par'că ar fi în curţile oamenilor sau pe drumurile satelor:

Iată cum se produce conflictul de aprecieri între ciobani şi plugari de o parte, vânători de altă parte.

Se socotesc şi unii şi alţii ca oameni de treabă, vrăjmăşia însă între bătă şi puşcă, iscată din pricina cânilor, merge până la moarte de om, pe când autorităţile nu mai ştiu cum să mulţamească norodul.

Numai dacă sătenii şi ciobanii vor ajunge să înţeleagă că a ţine mai mult de un câne de seamă şi cu deosebire de a-i lăsa să hoinărească pe drumuri, prin păduri şi câmpii, nu-i de nici un folos pentru ei, dar aduce neajunsuri grele altora, numai atunci cearta va lua sfârşit.

Mai mult, trebuie să'nţeleagă că ţara noastră ia o înfăţişare de sălbătecie, când pe drumurile satelor, haite de câni se dau la oameni şi căruţe, însoţindu-le cu hărmălaia până la ieşirea din sat.

D'apoi vânătorii, cari cheltuiesc bani grei pentru ocrotirea şi prăsirea vânatului, sunt ei de osândă dacă pun puşca în câinii, care le strică bunul şi rostul lor?

Iar pe deasupra ori căror priviri nu e un păcat să ţii aşa deasurda potaie de câni, fără să ngrijeşti de ei şi să-i hrăneşti, cum e datoria creştinului când ţine vieţuitoare pe lângă el?

Las la gândirea şi simţul de omenie a săteanului nostru să deslege întrebările puse!

MOLDAV.

STRICHNINA

Sub pretextul stârpirei animalelor vătămătoare se face în România un abuz îngrozitor de strichnină, care pustiește în masă toate viețuitoarele.

Lăsând la o parte faptul că 95% din acei ce întrebuințează otrava, nu urmăresc altceva decât de a câștiga o blană de vulpe și mai rar una de lup, dar admitând chiar că scopul urmărit este acel mărturisit, adică stârpirea fiarelor stricătoare, voi demonstra că sistemul este greșit, prin cele ce voi arăta mai jos și care sunt constatări făcute nu numai prin raționament, ci rezultate din experiență.

Să admitem că otrăvirea se face numai de un expert și numai în timp de iarnă grea — așa cum e prescripția.

Un hoit de animal mare pentru lupi, sau de pasăre pentru vulpi, este așezat astfel, ca să ademească fiarele flămânzite. De îndată ce se observă că hoitul a fost cercetat, se introduce otrava. Cu multă trudă urmărește omul să vadă rezultatul, dar uită că lighioana își apără și ea viața. Umblând în preajma nadei, omul lasă urme pe zăpadă, iar fiara care are ochi și nas bun își face întoarsă calea. Din o sută de cazuri doar în cinci-șase, omul se va alege cu altceva decât cu truda și sudorile ce-l trec, cu tot gerul, care face să crape lemnele.

Hoitul otrăvit rămâne pe loc. Se întoarce vremea, soarele topește zăpada, hoitul otrăvit este consumat de vulturii și corbi, cari din această cauză au dispărut aproape complet, cu toate că rostul lor de frumusețe și folos în natură, nu poate fi negat. Dar acum urmează episoade de un tragic dureros: sărmanele păsări — căci și gaița, coțofana, cioara, etc. frământate de foame, se înfruptă din izvorul de moarte — sboară, zăpăcite de dureri vajnice, încoace, încolo, până cad moarte, îmbăcsite la rândul lor de materia omorătoare. Acum în căutarea ei amănunțită și precaută vine vulpea, care este *higienistul parțial* al terenului pentru vânatul mic, se ospătează din victimele căzute și după ore întregi de chinuri îngrozitoare, își dă suflul într'un desigur ascuns, unde omul nu o găsește decât dus de miros atunci, când sărmana vulpe se prefăce de gaze pestilențiale și când nu mai e de folos otrăvitorului.

Să se gândească numai otrăvitorul câtă durere, câtă pustiire face în natură, fără mai mare șansă de a câștiga ceva, decât dacă ar juca la o loterie cu puține numere câștigătoare.

Dar să admitem că totul urmărit de otrăvitor a fost în parte atins și că la nada așezată de el vin lupi. Ce se întâmplă în cele mai multe cazuri? Dacă lupul nu este peste măsură de flămând și nu înfulecă destul de repede, el este apucat de vărsături, o rupe de fugă și pe locurile acelea nu mai dă cât e lumea... Numai o mică parte, după înghițirea otrăveii, fug prizoniți de spectrul morții să-și albească oasele într'un vre-un hățis nepătruns.

Să cercetăm acum alt caz: Otrava pusă, are un timp cald-ploios dela început, când se topește zăpada toată în 24 ore, ceea ce nu e rar. Otrăvitorul neglijează de a se obosi spre a îndepărta urgent otrava, iar ursul flămând cum ese din amorțeală, miroase hoitul în aerul umed-căldicel, nu gândește mult, mănâncă din el și Ursul, — *Ursul fala munților noștri* — își mănâncă ultima anafură a vieții sale și după ceasuri, ba zile întregi de chinuri, își dă mândrul trup putreziciunii, din vina acelor, cari n'au ideie de ceea ce viața unui Urs, cum tră-

este și cât de greu se înmulțește! Acestea când otrăvirea se face de experți.

Dar unde sunt sutele de cazuri ale otrăvirei clandestine fără gândire și fără suflet, luând în mod laș și fără rost viața răpitoarelor, fără a căror existență orice teritoriu de vânătoare este știrb, e pustiu, fără emoție. Mai mult încă, oare răpitoarele nu sunt și ele o creațiune a naturii, care și-au destinația lor? nu sunt ele în mii de cazuri sanitarii vânatului util, cuprins de boli sau schilodit de vânătorii de Duminică?

Am ruga autoritățile, cari au îndatorirea și putința de a ține date statistice, să publice:

- 1) Câte kgr. de strichnină intră anual în țară?
- 2) Câți lupi cad anual prin otrăvire? (nu de pușcă)

Cunosc precis situația din Munții Ardealului, astfel că pot afirma fără exagerare, că următorul tablou al morții prin strichnină corespunde realității:

1 kgr. Strichnină	= 1 lup
1 „ „	= 40-50 vulpi
1 „ „	= 1000 păsări
1 „ „	= 2-3 Urși

Iată jalea, pe care cei răi și inconștienți, nu o aud, nu o văd și nu-i doare ca pe mine. De cât astfel de rezultate prin strichnină, mai bine fără strichnină, căci așa cum se aplică azi constituie o crimă.

G. OLTEANU, Reghin

NOTIȚE ORNITHOLOGICE

de Maior C. Rosetti-Bălănescu

Am semnalat anterior (R. V. No. 1/1932) necesitatea de a ține seama la bibliografia păsărilor noastre din Basarabia de „*Notizen über die Vögel Bessarabiens*”, cuprinzând însemnările lui *Ostermann* asupra 109 specii, publicate în „*Lucrările Societății Naturaliștilor și Amatorilor de științe naturale din Basarabia*”, vol. II, fasc. 2 1909—1911 și vol. V 1913—1914.

Pe de altă parte am semnalat în două rânduri (R. V. No. 10/1930 și R. V. No. 1/1932) după alte observațiuni, că *Larus marinus* L. pe care l'am numit *Pescar negru*, trebuie admis în catalogarea păsărilor noastre. Lucrarea mai sus amintită a lui *Ostermann* impune de-acum înainte, în mod hotărât, recunoașterea acestei păsări. La pag. 168 fasc. 2 1909—1911, *Ostermann* citează 2 capturi precise din Basarabia: un exemplar împușcat la Bolboki în 1899 și altul la Budaki. Nu mai încap deci nici un fel de controverse. Exemplarele din lucrarea lui *Ostermann* figurează în Muzeul Chișinău. Semnalez faptul pentru ornitologii — amatori, oficiali sau neoficiali — cari nu au avut la îndemână lucrarea lui *Ostermann*, să ia notă.

F. *Ostermann*, originar din Boemia, decedat în 1905, a fost timp de 15 ani preparatorul și conservatorul Muzeului din Chișinău. Despre valoarea lucrărilor sale și note biografice se pot găsi în vol. I, fasc. 2 1906—1907 din aceeași publicație a Soc. Nat. Basarabia.

Am aflat că există încă material ornithologic strâns de F. *Ostermann*, nepublicat, și care se găsește în posesiunea Doamnei *Ostermann*, soția sa, care trăiește la Chișinău. La cererea de a ne comunica acest material spre cercetare și eventuală publicare, D-na *Ostermann* a refuzat, rezervându-și această sarcină. De altfel, tot D-na a publicat și „*Notizen über die Vögel Bessarabiens*”. Nu pot da deci detalii asupra materialului inedit, dar am crezut bine să semnalez existența sa, pentru a fi cunoscut și urmărit de cercetători. Orice izvor de informații, mai ales bătănaș despre fauna noastră fiind prețios. În această ordine de idei lucrările publicate de Soc. Nat. Basarabia aduc adese informații foarte interesante, (ce trebuiesc numai decât cunoscute de toți cercetătorii noștri), despre fauna Basarabiei: mamifere, păsări, pești, reptile, insecte, fosile, etc. E drept că majoritatea studiilor fiind scrise rușește, cercetarea lor e mai anevoioasă. Fiindcă am vorbit despre *Ostermann*, să notez astfel, că el a fost primul care a semnalat existența Popândăului comun (*Citellus citellus* L.) în Basarabia (vezi nota pag. 129 la articolul lui A. Brauner, vol. I, fasc. 2 1906—1907).

NEA NAE SÂRMĂ

Notă: Perechea sârmă i se dase de la arma cu țevi Damasc fabricate din sârmă otelită.

Nea Nae Sarma, în București archicunoscut, bătrân vânător de orice zboară și să mănâncă, dar mai ales de Lei, nefiind însă tot așa de cunoscut în provincie, și cu deosebire în părțile de curând revenite la țara mamă, dați-mi voie să vi-l prezint în câteva trăsături de condeiu:

Unchiaș mărunț, dar lat în spate, cu o burtă respectabilă, așezată pe o pereche de „picere”, (cum zice d-nealui) scurte dar vânjoase, la rândul lor crescute pe niște labe late ca de urs.

Căpățână mare, ca un dovleac din pepinierele prințului Știrbei, fața grasă și roșcovană, cu ochii mici de cârțiță dar șireți lucru mare, nasul mare și gros, mototol de vinișoare în nuanțe variând de la roșu rubiniu la albastru, semn neîndoios că Nea Nae nu este apostol al abstenențelor!

La o vânătoare cu bătaie, pe unul din terenurile din Vlașca, a Societății din care face parte „cu onor” Nea Nae, domnia-sa contribuisese din belșug, cu o întreagă serie de dubluri, la accelerarea pasului alergător cu care se salvau iepurii și cari avuseseră buna inspirație să dea peste d-lui! Gurile rele pretind chiar că unul și-ar fi înfipt dinții în jambierele d-sale și mai l-ar fi dat jos dacă nu avea așezământ așa de solid.

Stau în fine camarazii la masă în cârciuma „La corbul chior”, a d-lui Ghiță Gușatu, în fața unor clondire cu „profiriu” și a nelipsitei oale cu sarmale de varză acră, cât pumnul de mari, cum numai consoarta mnealui știe să le gătească.

Veselie și voie bună pe toată linia. Bătaia avusese succes, chiar și Nea Nae avea dreptul la o ciosvârtă de iepure. Veți întreba, cum? o ciosvârtă? Da, căci un iepure avusese ghinionul ca pe lângă cele două focuri slobozite deodată de Nea Nae în el, ca să-l facă și mai mort, trăsesse un foc și vecinul din dreapta. De aici discuții contradictorii: ba că iepurele e al meu, ba al meu, până ce ajunseră la judecata lui Solomon, adică juma-juma, deci Nea Nae avea jumătatea sa de iepure. Asta-i chestia!

Dar să revenim la sarmale și profiriu. Glumele ploau și lăudăroșeniile de așisderea, fiecare cu pușca, cu cartușele lui, le cunoașteți. Ce să mai le spui și eu!

Sarmalele dispăreau, clondirele se succedau, Nea Nae ocupat amuțise, își aștepta momentul.

Veni vorba de câni, care de care avea câne mai abitir ca celalt: Ce nas, ce arrêt, ce aport, ce chetă!

In fine Nea Nae, posesor al unei javre jigărite și veșnic borțoase, iea cuvântul: Ia auziți, bă brânzilor! fiecare vă laudați potăile voastre, dar, parol doner, cum zice neamțu (tot ce nu-i românește la Nea Nae e nemțește) câne ca al meu nu găsiți voi de l-ați căta ziua namiaza mare cu felinarul grecului ăluia... știți voi cum îi zice, Damigene ăla!

Mă să vă spun ce-am pățit eu cu Afrodita mea și să judecați singuri: Intr-o zi mergeam eu și încă un tovarăș la sărite, băteam o miriște, mărginită pe laturea cea mai mare de o pădure a statului și despărțită de un șanțuleț de proprietatea pe care vânam. Făcusem miriștea în lung și lat, nimic! Eu cu ochii la cătea, nu mă lăsam, când deodată Afrodita cade în arrêt, cheptu nainte, labele înfipte'n miriște, ochii sgâiți nainte, coada băț. Eu dintr'o smucitură pui pușca la ochi și scot un „pil” din fundul bojocilor. Țaști un iepure cât un munte, eu bang, bang! îl schiopătez, parol, să se facă cârlig cine minte!

Căteaua după el, când aproape să-l înșfece, iepurele svâc peste șanț, iar căteaua se oprește și stă... stă, firear al răului, stă de par'că înlemnise. Eu desperat, pil după el, huo! huideo! prinde-l, nu-l lăsa! Aș, căteaua sta, doar că dădea din coadă, îmi venea s'o împușc, poate c'o și aliceam de nu m'ajungea și tovarășul meu. Hai Nea Nae, să vedem ce are căteaua, trebuie să fie ceva la mijloc, doar n'a turbat. Hai să vedem!

Când ajungem lângă cătea, care sta țăpână cu capu'n sus, tovarășul izbucnește într'o exclamație de mirare: Ia uită-te Nea Nae, zice, la tăblița ținută de cătea!

Pun iavașaua pe nas și silabisesc: Vă-na-tul o-prit!

Spuneți bre ucenicilor mai văzut-ali voi așa câne?!

ȘONTOROGU

x A fost un talerist (1965-1975) care era poroclit. Ionescu Ișava

INFORMAȚIUNI & COMUNICĂRI

Afilierea Societăților

Pentru viața societăților de vânătoare, anul în curs a fost un an de crize.

S'au desființat multe din ele, s'au reînființat parte, puține s'au constituit din nou.

Uniunea generală însuși a avut criza ei, care însă a trecut cu bine și spre mulțumirea tuturor.

Vânătoarea se găsește în preziua unor transformări radicale, astfel că Uniunea mai mult ca ori când are rol important, ca sinteză a intereselor vânătoarești.

Dacă însă Societățile de vânătoare prețetă a se afilia, situația Uniunii Generale suferă scăderi morale și materiale, cu reflex asupra vânătoarei în general.

Din lipsa de pricepere a unora din Societăți, care-și închipuiesc că a duce viața lor vânătoarească izolată procură vre'un avantaj, se compromite acțiunea concertată a vânătorilor, tocmai când ceasul a sunat.

Existența însuși a societăților răslețe este efemeră, la discreția oricărei schimbări de vreme și doar vremurile sunt schimbăcioase.

Formați bloc, afiliați-vă la Uniunea Generală sprijiniți-o din toate puterile, ca și ea la rândul ei să vă poată da tot concursul.

Din viața Societăților afiliate

Societatea Diana din Tg.-Mureș a ținut la 31 Martie adunarea generală, în care a procedat la alegerea consiliului de administrație pe o perioadă de trei ani. Au fost aleși:

Dr. Stoica Petru, președinte; Tebac Maximilian, secretar; Dr. Ieremia Ștefan, maestru de vânătoare; Dobrovan Ioan, casier; Dr. Man, jurisconsult; Sgigyanto Gavril, vicepreședinte; Boros Victor, Veida Virgil, Tărnăvean Alexandru, cenzori; Maior Stănoiu Dumitru, Dr. Man. Alex., Peter Liviu, Spaniel Vicențiu, Urzică Dumitru, Verzea Romul și Victor Tătar, membri în consiliu.

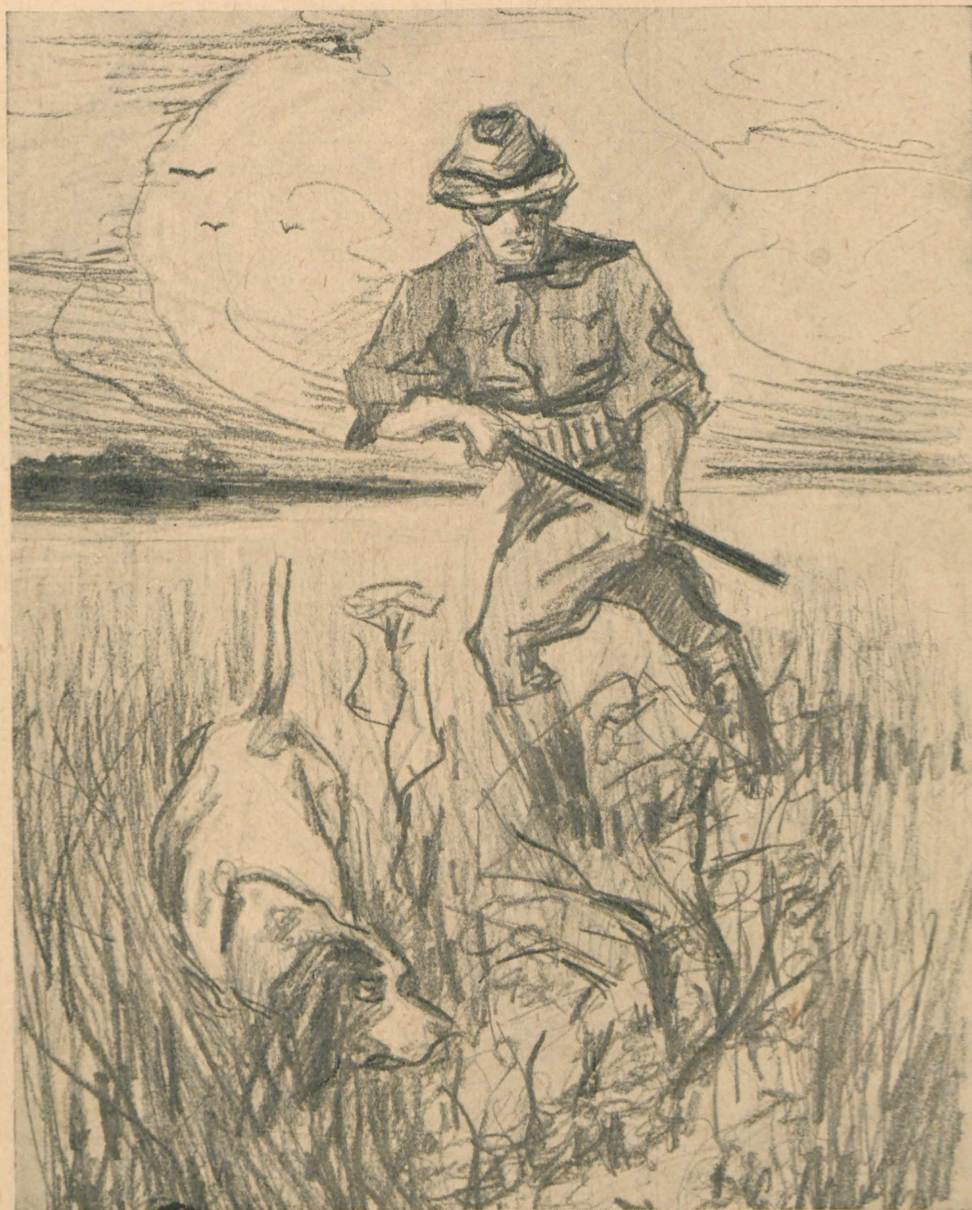
*

Societatea de vânătoare din Șag, județul Timiș prin deciziunea adunării sale generale dela 28 Aprilie, s'a afiliat la Uniunea Generală a Vânătorilor din România, prezidată fiind de d. Dr. Gheorghe Stoian au luat parte la adunare d-nii: Traian Bogoiu, Aurel Ulita, Gruia Semenea, Ioan Filip, Lambert Schell, Andrei Adam, Petru Savii, Adam Ioan, Gheorghe Savii, Ioan Hekler și Ioan Saljö.

*

Membrii societății din Cîsnădioara

Lutsch Mihail Președinte, Herbert Andreiu, Fleischer Iuliu, Klöss Francisc, Fiala Arthur, Theil Ion, Gunesch Pavel, Henning Carol, Theil Mihail.

Membrii societății din Comloșel

Mihail Fraunhoffer Președinte, Ioan Römer Vice-Președinte, Ioan Bauer, Secretar, Petru Bauer Casier, Nicolae Römer, Petru Hönig, Mihail Reiter, Petru Hektor, Antonie Halm, Ioan Fraunhoffer, Nicolae Winkler, Emil Fraunhoffer, Matei Sziller, Ioan Fraunhoffer, Ioan Schneider, Petru Fraunhoffer, Francisc Schmidt.

*

Membrii societății „Clubul Vânătorilor din Bocșa Română”, jud. Caraș

Ing. C. Manciu Președinte, Bojini Gheorghe, Căpățina C-tin, Habal Antoniu, Haupt Viliam, Holici Ioan, Jebelean C-tin, Movatz Ervin, Moise Todor, Muha Ștefan, Micică Nicolae, Mărian Petru, Pârvu Trifu, Pârvu Gheorghe, Peia Dimitrie, Popovici Petru, Petrișor Dimitrie, Pentz Ludovic, Pârvu Dimitrie.

*

Membrii din societatea de vânatoare Curtea

Nicolat Boboc, Aurel Sârbu, Nicolae Dragilă, Nicolae Oprean, Petru Streian, Serafin Oproiu, Ioan Balintoni, Axente Balintoni, Tiberiu Gherga, Toma Boritoni, Friderich Frankl, Ignat Tomescu, Petru Iana, Gheorghe Șindea, Dionisie Bârzan, Ilie Opron, Ioan Bârzan, Carol Lautasch, Simion Tona, Iosif Dehelean, Iosif Pădurean, Iuliu Hoppe, Constantin Prorocu, Bernat Eizekovits, Ioan Cureac, Ilie Jurjescu, Filimon Bublea, Turisch Rudolf, Măstăcanean Petru, Petru Belu, Constantin Popescu.

Membrii societății de pe Valea Șieului

Chiffa Aurel Președinte, Maroszy Eugen, Balmoș Iacob, Balmoș Vasile, Podar Toader, Csizmadia Mihailă, Barteș Ioan, Dura Florcan, Tereniu Martin, Frühm Ioan, Kessel Ioan, Kasper Ioan, Botscher Ioan, Herberth Gheorghe, Schuller Gheorghe.

*

Membrii societății „Rața” din comuna Roșiori fostă Drăgoești, jud. Ilfov

Nicolae D. Patruța Președinte, Stan V. Toader, Constantin V. Tudor, Chiriță Șerbănescu, Zaharia Z. Dumitru, Nae G. N. Tudor, Stan V. Tudor, Badea M. Negușu, Anghel G. Șerban, Ștefan Stanciu.

*

Membrii soc. de vân. „Mihai Vodă Racoviță”, comuna Vama Câmpu-Lung

Leontieș Nistor Președinte, Henel Gustav, Kolar Iohan, Kolar Ernst, Knoblauch Gotlib, Knoblauch Alois, Minster Iosef, Minster Iozef a Gheorg, Minster Gheorg, Minster Adolf a Iozef.

*

Membrii societății de vânatoare „Fazanul” din comuna Bârsa, jud. Arad

Mihai Buzgău Președinte, Ioan Josan Vice-Președinte, Ioan Gunesu Secretar, Susan Todor, Mihai Alexandru, Hălmăgean Alexandru, Herbei Gligor, Laios Cozma, Ardelean Ion, Hălmăgean Iosif.

Cărți și reviste *)

Gh. Nedici. — *Distrugerea animalelor răpitoare prin otrăvă*, Buc. 1922, 84 pagini; numeroase figuri în text.

În acest mic tratat practic autorul descrie în cuvinte simple și plastice, propriile sale experiențe și rezultate câștigate pe terenul distrugerii prin otrăvă, a animalelor răpitoare păroase (vulpi, lupi, râși, viezuri, pisici sălbatice etc.) și aripate.

Noțiuni asupra otrăvurilor utilizabile, regulile de precauțiune, procedeele de otrăvă, procurarea și păstrarea strichninei, căutarea animalelor otrăvite, tratamentul persoanelor otrăvite din nebagare de seamă, tratamentul câinilor otrăviți întâmplător etc.

Lucrarea mai cuprinde și diferite formulare oficiale pentru cererea strichninei și a permisiunii de a otrăvi animale răpitoare.

De vânzare la Uniune. Prețul 60 lei.

Gh. Nedici. — *Hrana vânatului util în timpul iernii*, Cartea Rom., Buc., 1926, 117 pagini, 34 figuri.

În această frumoasă lucrare găsim toate instrucțiunile necesare asupra aprovizionării cu hrană naturală; noțiuni asupra cultivei plantelor care formează hrana vânatului; amenajarea pășunelor naturale; ogoare pentru vânatul mic, mare, păros, aripat, plugul de zăpadă; locuri de hrană pentru iepuri, potârniche, fazani; hrana de iarnă pentru câprioare, lopătari, cerbi, capre negre, mistreți etc.

Este unica publicație de acest gen în limba română, conținând prețioase indicațiuni practice și numeroase fotografii originale.

De vânzare la Uniune. Prețul 100 lei.

*

Gh. Nedici. — *Ocrotirea vânatului mic*, Cartea Rom., 1927, 429 pagini, 95 figuri în text și numeroase vignete.

Acest mare volum este un adevărat tratat de știință vânătoarească, în care găsim toate cunoștințele

*) În această rubrică se recenzează în ordinea sosirii, orice publicație de interes vânătoresc.

Trofeu premiat la Expoziția din Leipzig

Volum = 274 cm³

Lungime = 29.5 + 30 cm

Coroana = 18 + 17,5 cm.

Greutate = 660 gr.

Deschidere = 19.5 cm.

necesare privitoare la ocrotirea vânatului mic de cultură, aripat (fasanul, potârnichea) și pârș (iepurele) — a vânatului mic de munte (ierunca), a vânatului migrator, de uscat (sitarul, prepelița) și de apă (gâsca și rața sălbatică, becațina).

Această lucrare fundamentală, ca și cele 2 precedente, nu trebuie să lipsească din biblioteca nici unui vânător cult — deoarece împreună ele formează baza culturii noastre vânătoarești.

De vânzare la Uniune. Preț: 300 lei.

*Domnii Membri ai Corpului silvic înscrși în Uniune sunt rugați cu insistență să trimeată Uniunii prin **cartă poștală adresa D-lor exactă**, menționând și **Județul**, pentru ca expedierea Revistei să se poată face în condițiunile cele mai bune.*

PUBLICAȚIUNI

Primăria comunei Pustiniș, Județul Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că dreptul de vânat al comunei Pustiniș, se va da în arendă pe durată de 6 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1932.

Licitațiunea va avea loc la primăria comunei Pustiniș, în ziua de 10 Septembrie 1932, ora 9, în loc de 1 August 1932, după cum a fost publicat anterior.

Condițiunile de licitație sunt afișate la primăria comunală, unde se pot vedea între orele de serviciu.

*

Primăria comunei Apateu, Județul Arad

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 24 Septembrie 1932, orele 10, se va ține în localul Primăriei (biroul notarial) licitație publică pentru exarendarea dreptului de vânat asupra terenului (arător, fânat, islaz și pădure) extenziune de cca 7618 iugăre cadastrale, pe termen de 3 ani consecutivi începând cu 1 Octomvrie 1932.

Licitația se va ține pe lângă respectarea dispozițiilor art. 88—110 din Legea Contabilității publice, regulamentul Oficiului Central de licitații, normele publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 4 Iunie 1931 și art. 8—13 din Legea pentru protecția și reglementarea vânătoarei.

Concurenții vor depune în prealabil și o garanție de 5%, iar oferta va fi făcută în conformitate cu caietul de sarcini care se poate vedea zilnic sub durată oarelor oficiale în biroul notarului.

*

Primăria comunei Comloșul-mare

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat pe teritoriul comunei Comloșul-mare, jud. Timiș-Torontal, de cca 6890 jug. cad. se da în arendă pe timp de 6 ani, începând dela 1 August 1932 până la 31 Iulie 1938, prin licitație publică a doua cu termen scurt, care va avea loc în ziua de 26 August 1932, ora 9 a. m. în localul primăriei comunale.

Prețul de strigare este 5000 Lei.

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88—110 din legea contabilității publice.

Licitația este orală. Vadiu 10%.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunală între orele oficiale.

*

Primăria comunei Buișă, Jud. Sălaj

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânătoare ale comunelor Someșuleac și Vicea se vor arenda prin licitație publică pe termen de 6 ani începând cu data de 1 Ianuarie 1932.

În comuna Someșuleac la 16 Septembrie 1932, ora 9, cu prețul de strigare de 500 Lei.

În comuna Vicea la 16 Septembrie 1932, ora 11½, cu prețul de strigare de 100 Lei.

În caz de nereușire a două licitații să fixeze în Someșuleac la 3 Octomvrie 1932, ora 9, în comuna Vicea, în același zi la ora 11.

Concurenții vor depune vadiu de 10% și actele prevăzute de art. 13 din Lege.

Condițiunile se pot vedea la primăriile respective.

Primăria comunei Nerău

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat pe teritoriul comunei Nerău, jud. Timiș-Torontal, de cca. 3200 jug. se da în arendă pe timp de 6 ani, prin licitație publică și orală, care va avea loc în ziua de 29 August 1932, ora 10, la Primărie.

Prețul de strigare este Lei 3000. Vadiu 10%.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din Legea Contabilității publice.

Condițiunile se pot vedea la Primăria comunală între oarele oficiale.

*

Primăria comunei Slătinița

PUBLICAȚIUNE

Se va da în arendă prin licitație publică cu oferte scrise și sigilate, dreptul de vânat pe întreg hotarul comunei Slătinița, pe timp de 10 ani consecutiv dela data adjudecării.

Licitația va avea loc în comuna Slătinița la primăria comunală la 27 August 1932, ora 17.

Prețul de strigare e 3000 Lei.

Garanța provizorie e 10% din prețul de strigare, iar cea definitivă echivalentă cu prețul arenzii pe un an, rezultată la licitație.

Caietul de sarcini se poate vedea la primăria Slătinița, Jud. Năsăud.

*

Primăria comunei Iosifălău

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 15 August 1932, ora 10, în localul Primăriei se va arenda terenul de vânat pe o întindere de 4073 jug. cadastrale și pe durată de 3 ani.

Prețul de strigare e de 4000 Lei.

Licitanții vor prezenta autorizația eliberată de Inspectoratul vânătoarei.

*

Primăria comunei Căpăt

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, că dreptul de vânat depe teritoriul comunei Căpăt, județul Timiș-Torontal, în extindere de 2702 jug. se va vinde prin licitație publică orală, în ziua de 1 Septembrie 1932, ora 9, în sala primăriei com. Căpăt, pe timp de 6 ani, cu prețul de strigare de 400 Lei anual, a cărei 10% sunt a se depune în numerar de către licitanți înainte de a se începe licitația.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunală Căpăt, precum și la notariatul Sinersig.

*

Primăria comunei Petrovaselo

PUBLICAȚIUNE

În ziua de 26 August 1932, orele 9, se va ține la primăria comunală licitație pentru arendarea dreptului de vânat al comunei Petrovaselo pe terenul în stindere de cca 3500 iug. pe termen de 5 ani, cu începerea din 1 Februarie 1932 până la 31 Ian. 1937.

Prețul de strigare este 1000 Lei.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic la biroul notarial între oarele oficiale.

*

Primăria comunei Sauca

PUBLICAȚII DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștință celor interesați că drepturile de vânat ale comunelor mai jos notate, se vor da în arendă prin licitație publică verbală, pe timp de 6 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1932, în zilele mai jos notate, la primăriile respective:

1. În comuna Săuca, la 5 Sept. 1932, la orele 8, prețul de strigare 1650 Lei.

2. În comuna Becheni, la 6 Sept. 1932, la orele 8, prețul de strigare 1050 Lei.

3. În comuna Silvaș, la 9 Sept. 1932, la orele 8, prețul de strigare 800 Lei.

În caz de nereușită, licitația se va repeta în zilele corespunzătoare a săptămânei viitoare.

Doritorii de a lua parte la licitație vor depune drept vadiu 10% din prețul de strigare.

Condițiunile sunt cele prevăzute în legea pentru protecția vânatului și se pot vedea la biroul notariatului în zilele de lucru, între orele oficiale.

MICA PUBLICITATE

DE VANZARE Câini de vânătoare: Brac cu păr scurt și lung, Griffon și alte rase, dresați sau nedresați. Prețuri foarte ieftene. Adresați cu răspuns plătit *Crescătorii și școala de dresaj* pentru câini de vânătoare *Homorod 1 jud. Târnava-Mare*.

DOI CĂȚEI „Pointer” pur sânge. Vârsta 10 luni. De vânzare. Informații Uniunea Generală, strada General Chr. Tell No. 9 bis.

DRESOR GERMAN cu studii și practică, primește câini de toate rasele, spre dresare în orice îndeletnicire. Metodele cele mai moderne. Rezultatul garantat. Adresați: Uniunea Vânătorilor, București.

Brigadieri de vânătoare

Școala de brigadieri de vânătoare scoate anual o serie de tineri instruiți în ale vânătoarei, disciplinați și prezentând mai multă garanție decât paznicilor particulari improvizați.

Uniunea este în posesiunea ofertelor de servicii din partea a multor din acești tineri.

Este în interesul societăților și membrilor Uniunii de a angaja de preferență asemenea elemente pentru îngrijirea și paza vânatului pe teritoriile lor.

Singura condiție este ca patronii să asigure angajaților mijloacele de trai omenesc, situația lor se va îmbunătăți pe măsura conveniențelor ulterioare.

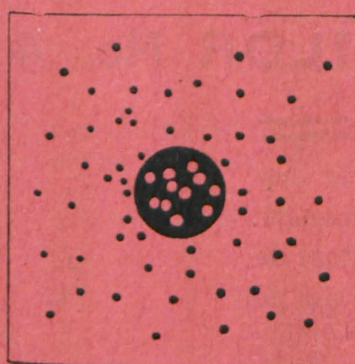
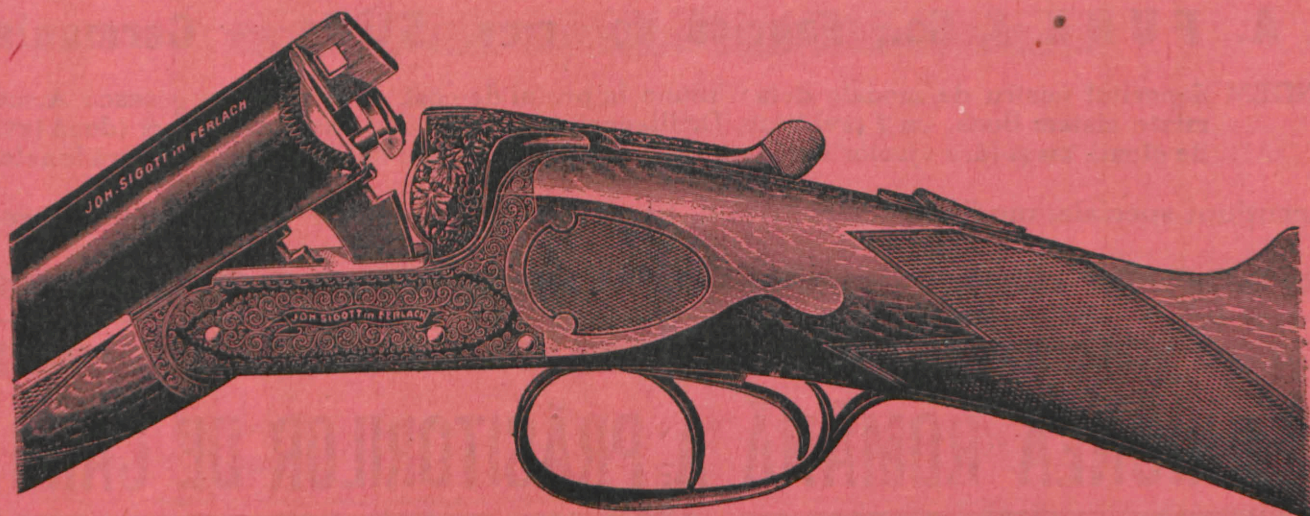
Numai astfel se va crea un mediu de profesioniști, cu ajutorul cărora se va aplica un regim de vânătoare favorabil vânatului și vânătorului.

LOC REZERVAT
PENTRU
MICA PUBLICITATE

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT FERLACH — KARNTEN — AUSTRIA

PRODUCE ȘI VINDE CELE MAI MODERNE
ARME DE VANĂTOARE ȘI ANUME:

ARME DE VÂNĂTOARE ELEGANTE cu două țevi de alică cu și fără
cocoase
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE
cu un TIR SUPERIOR

CIBLA

Mărimea 63×63 cm. cu lovitură
trasă din foraj Sigott-Drall-
Rifle la 50 pași cu alică No. 6

Inventatorul și singurul îndreptățit la construirea
„forajului Sigott-Drall Rifle“ cu efect de tir neobiș-
nuit de strâns și o penetrație mare a alicelor [v. cibla].
Construiește deasemenea arme mixte, arme mixte
sistem Bock, Drillinguri, arme cu două țevi de
glonț (Express) și carabine cu repetiție în toate
calibrele chiar și pentru glonțul de mare viteză
7×65 Brenneke și 8×60 Magnum. Gloanțele
acestor cartușe au o traectorie aproape dreaptă
până la peste 300 m. și o eficacitate fulgerătoare
asupra vânatului. Armele pentru aceste cartușe se
pot utiliza în special pentru vânarea cerbilor mari,
pentru mistreți și urși.

Armele mele sunt sub raportul construcției precise
și solide precum și al calității tirului, foarte eficiente

și dau pentru orice armă o garanție pe cinci ani. Construcțiile mele sunt premiate de multe
ori cu medalii de aur. Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor
profesioniști stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt armele mele.
Se trimite la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor din România.

STR. GENERAL TELL No. 9 bis, unde se pot vedea și cumpăra.

Glonț Sigott

pentru forajul Si-
gott-Drall-Rifle și
pentru țevi cu fo-
raj choke

Se poate livra și cu
armare separată a
oțelilor
țevei de
glonț.

Cel mai bun și mai efin
DRILLING fără cocoașe
al tipurilor noastre.

Noul nostru Drilling fără cocoașe

„M A R S”

G. A. FUNK & Co., Fabrică de arme, SUHL — Germania

VINDEM depozitul nostru de modele dela Uniune la prețul de cost. Printre ele se găsesc: Arme mixte sistem Bock, cu 2 țevi lisse, Drillinguri, arme cu 2 țevi lisse, expresuri (două țevi de glonț), cu și fără ejector automat, carabine de vânătoare cu repetiție, cu și fără lunete.

Execuțiuni speciale, modificări reparațiuni, urgente și efine. Oferte de prețuri la cerere.

REUNIUNEA ROMÂNĂ A PRĂSITORILOR DE CÂINI

Sediul: CLUJ — STR. MAȘINIȘTILOR No. 4

Aduce la cunoștința celor interesați că le stă la dispoziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică. Mijlocește GRATUIT cumpărări de câini, dar numai de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile emise de noi fiind recunoscute ca singure oficiale în străinătate

UNIUNEA CHINOLOGICĂ CEHOSLOVACĂ (C. K. U.)

Președinte, Cpt. retr. FELIX WERLIK, BRNO, Kesselschmiedgasse 10

având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vânătorilor. La orice corespondență anexați mărci de răspuns.

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VANĂTORILOR DIN ROMANIA
SEDIUL „UNIUNEI”: STRADA GENERAL CHR. TELL No. 9 bis — TELEFON: 313/47

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătorei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

Abonamentul anual 300 lei. - Pentru soc. afiliate 400 lei. - Costul stemei 200 lei

Anunțuri comerciale 1 pag. 500 lei lunar
 $\frac{1}{2}$ pagină 250 lei lunar
 $\frac{1}{4}$ pagină 125 lei lunar
Mica publicitate. . . . 1 Leu cuvântul
Abonamentul la „Revista Vânătorilor”
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
membrii Uniunii (Art. 6 din Statute).

„Revista Vânătorilor” este unicul mijloc de comunicare al tuturor vânătorilor din toată țara, care au să-și spună ceva. De aceea, dacă aveți ceva de cumpărat, de vândut, de schimbat, sau de pus o întrebare tehnică vânătorească, adresați-vă „REVISTEI VÂNĂTORILOR”

La orice corespondență atașați mărcile pentru răspuns

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

Plata cotizației anuale se primește până la 1 Aprilie, dată când revista se trimite contra ramburs

UNIREA face PUTEREA

STRÂNGEȚI-VĂ în jurul UNIUNEI

Domnii colaboratori pot obține oricâte separate doresc, din articolele domniilor lor, comandându-le direct la tipografie sau prin intermediu Uniunii, după un tarif minimal.

◆ Manuscrisele nu se înapoiază. ★ Domnii colaboratori sunt deci rugați să-și
● ● păstreze copie de pe articolele trimise pentru „Revista Vânătorilor” ● ● ◆

Prețul unui exemplar 25 Lei

Prețul unui număr vechi 30 Lei